

Publicatie

Auteur: R.T. Wiegerink
Verschenen in: Belastingblad 2026/394
Datum: September 2026
Titel: Geen proceskostenvergoeding bij intrekking beroep omdat beroep uitsluitend voortvloeide uit het handelen van belanghebbende

HOF AMSTERDAM

10 augustus 2026, nr. 25/1618
(Mrs. F.J.P.M. Haas, M.J. Leijdekker, J-P.R. van den Berg)
m.nt. R.T. Wiegerink

ECLI:NL:GHAMS:2026:2266

Geen proceskostenvergoeding bij intrekking beroep omdat beroep uitsluitend voortvloeide uit het handelen van belanghebbende (door te corresponderen met no-reply e-mailadres). Handelwijze gemachtigde kwalificeert als kennelijk onredelijk gebruik van procesrecht.

Uitspraak

op het hoger beroep van
[belanghebbende], wonende te
[woonplaats], belanghebbende,
(gemachtigde: mr. I.N.D.J. Rissema),
tegen de uitspraak van 12 mei 2025 in
de zaak met kenmerk 23/4894 van de
rechtbank Amsterdam in het geding
tussen
belanghebbende
en
de heffingsambtenaar van de gemeente Amsterdam, de
heffingsambtenaar.
(gemachtigde: mr. N.M. Kell).
1Ontstaan en loop van het geding
1.1.
De rechtbank heeft op 7 augustus 2023
een beroepschrift ontvangen dat is
gericht tegen de uitspraak van de
heffingsambtenaar van 25 juli 2023. Op

24 oktober 2023 heeft belanghebbende
het beroep ingetrokken en verzocht om
de heffingsambtenaar te veroordelen in
de proceskosten in beroep.

1.2.

Bij uitspraak van 12 mei 2025 heeft de
rechtbank het verzoek afgewezen.

1.3.

Het tegen deze uitspraak door
belanghebbende ingestelde hoger beroep
is bij de griffie van het Hof ingekomen op
29 juni 2025. De heffingsambtenaar
heeft een verweerschrift ingediend.

(...)

2Tussen partijen vaststaande feiten

2.1.

De auto van belanghebbende met het
kenteken [kenteken] stond op 6
februari 2023 geparkeerd op een plaats
waar parkeerbelasting verschuldigd is.

2.2.

Omdat de heffingsambtenaar dacht dat
de parkeerbelasting niet was betaald is
een naheffingsaanslag opgelegd.

2.3.

De gemachtigde van belanghebbende
heeft bezwaar gemaakt tegen de
naheffing, Als grond is daarbij
aangevoerd: "Belanghebbende betwist
dat sprake is geweest van parkeren,
waardoor de naheffingsaanslag ten
onrechte is opgelegd."

2.4.

De gemachtigde van belanghebbende is
op 20 april 2023 uitgenodigd voor een
telefonisch te houden hoorzitting inzake
(onder meer) dit bezwaar op 11 mei
2023 om 14:00 uur. De uitnodiging is
verzonden vanaf een no reply e-
mailadres.

2.5.

Tijdens het hoorgesprek heeft de gemachtigde van belanghebbende aangegeven dat belanghebbende wel parkeerbelasting heeft betaald en dat het bewijs daarvan zou volgen.

2.6.

Op 11 mei 2023 om 14:13 uur stuurt de gemachtigde van belanghebbende een betalingsbewijs naar het onder 2.4. bedoelde no reply e-mailadres.

2.7.

Op 8 juni 2023 stuurt een medewerker bezwaren van de gemeente Amsterdam een e-mail naar de gemachtigde van belanghebbende met de volgende tekst: "Tijdens de hoorzitting van maandag 11 mei 2023 om 14:00 uur hebt u aangegeven bewijs te willen aanleveren voor dossier [nummer] [belanghebbende]. Echter hebben wij de aanvullende documenten nog niet ontvangen. Daarom willen wij u in de gelegenheid stellen om één week na dagtekening het bewijs aan te leveren."

2.8.

De gemachtigde van belanghebbende heeft niet gereageerd op de e-mail van 8 juni 2023.

2.9.

Bij uitspraak op bezwaar van 25 juli 2024 is de naheffingsaanslag gehandhaafd.

2.10.

In beroep heeft de gemachtigde van belanghebbende bewijs overgelegd van de betaling van de parkeerbelasting. Uit dat bewijs volgt dat een onjuist kenteken was ingevoerd (nl. [kenteken 2]). De heffingsambtenaar heeft vervolgens in het verweerschrift aangegeven de naheffingsaanslag te vernietigen omdat wel betaald was. Hierop heeft de gemachtigde van belanghebbende het beroep ingetrokken en verzocht om vergoeding van de proceskosten in de fase van het beroep (art. 8:75a Awb).

3Geskil in hoger beroep

3.1.

Evenals bij de rechtbank is in hoger beroep in geschil of of belanghebbende recht heeft op proceskostenvergoeding voor de fase van het beroep.

3.2.

Partijen doen hun standpunten steunen op de gronden die door hen zijn aangevoerd in de van hen afkomstige stukken en ter zitting van het Hof..

4Het oordeel van de rechtbank

De rechtbank heeft het volgende overwogen en beslist:

Beoordeling

5. De rechtbank is van oordeel dat in dit geval geen sprake is van een tegemoetkoming aan het beroep in de zin van artikel 8:75a van de Algemene wet bestuursrecht.

5.1

Het verzoek om vergoeding van de proceskosten wordt afgewezen, omdat het aan eiser zelf te wijten is dat het beroep moest worden ingesteld. De rechtbank zal hierna uitleggen waarom.

5.2

Eiser beschikte in de bezwaarfase al over het bewijs op grond waarvan verweerder later het beroep heeft ingetrokken. Eiser valt te verwijten dat het bewijs niet ter kennis van verweerder is gekomen. De gemachtigde van eiser heeft naar de rechtbank aanneemt wel beoogd om al in de bezwaarfase bewijs in te brengen, namelijk met de e-mail van 11 mei 2023. De gemachtigde heeft echter per ongeluk een 'no-reply adres' van verweerder gebruikt om dit bewijs naar verweerder te sturen. Eisers gemachtigde had via dit no-reply adres eerder in de procedure de uitnodiging voor de hoorzitting ontvangen, daarom heeft hij het gebruikt. Van een no-reply adres is het echter naar het oordeel van de rechtbank duidelijk dat het niet is bedoeld om berichten naar de eigenaar te sturen. Verweerder is, anders dan door eisers gemachtigde is betoogd, niet verplicht om desalniettemin kennis te nemen van

antwoorden via een no-reply adres. Noch is verweerder gehouden om een no reply adres zo in te stellen dat de verzender een mededeling krijgt om hem te waarschuwen. En evenmin is verweerder verplicht om in die mededeling dan een juist antwoordadres te noemen. Het lag op de weg van eisers gemachtigde gebruik te maken van een juist adres. Dat wil zeggen dat vóór de verzending van de betreffende e-mail, de adressering had moeten worden gecontroleerd. Deze fout van eisers gemachtigde wordt aan eiser toegerekend.

5.3

Eisers gemachtigde heeft nog een kans gekregen de gemaakte fout te herstellen, namelijk met de herinneringsbrief van verweerder van 8 juni 2023. Daarin stond dat verweerder nog geen bewijs had ontvangen. Van de gemachtigde had mogen worden verwacht dat adequaat op de herinneringsbrief werd gereageerd. Bijvoorbeeld, door alsnog het verzendadres te controleren dat hij had gebruikt. Eisers gemachtigde heeft gesteld dat hij dat niet heeft gedaan, omdat verweerder wel vaker ten onrechte stelt post niet te hebben ontvangen. Het gaat echter niet aan enerzijds ten gunste van een cliënt de acties van verweerder te verwachten die hierboven zijn genoemd en tegelijkertijd een actie die verweerder juist verricht voor die cliënt, niet serieus te nemen.

6. Verweerder moet aan eiser het betaalde griffierecht van € 50,- vergoeden.

Beslissing

De rechtbank wijst het verzoek om verweerder te veroordelen in de proceskosten af.

5Beoordeling van het geschil

5.1.

Het is van algemene bekendheid dat een no_reply e-mailadres niet bedoeld is om berichten naartoe te sturen. Dit blijkt ook

onmiskenbaar uit de naam van het adres. De aanduiding 'no_reply' is glashelder.

5.2.

Dat de e-mail met daarbij het betalingsbewijs die de gemachtigde van belanghebbende desalniettemin naar het no_reply e-mailadres heeft gezonden niet ter kennis van de heffingsambtenaar is gekomen is dan ook het gevolg van een evidente fout van de gemachtigde van belanghebbende.

5.3.

Het moet de gemachtigde van belanghebbende ook kenbaar zijn geweest dat het betalingsbewijs de heffingsambtenaar niet had bereikt gelet op de e-mail van 8 juni 2023 aangehaald onder 2.7, waarvan de gemachtigde van belanghebbende de ontvangst niet heeft betwist. Het had in de rede gelegen dat hij op enigerlei wijze op die mail zou hebben gereageerd, bijvoorbeeld door het betalingsbewijs opnieuw te e-mailen.

5.4.

Het Hof twijfelt er niet aan dat de heffingsambtenaar de naheffingsaanslag in de bezwaarfase zou hebben vernietigd indien hij toen kennis had genomen van het betalingsbewijs. De omstandigheid dat dit niet gebeurt is komt geheel voor rekening van belanghebbende.

5.5.

De noodzaak tot het instellen van (hoger) beroep vloeit uitsluitend voort uit het gedrag van de gemachtigde van belanghebbende: het verzenden van het betalingsbewijs naar een e-mailadres dat daar evident niet voor bedoeld is en het niet reageren op de e-mail van 8 juni 2023. De rechtbank heeft terecht geoordeeld dat belanghebbende geen recht heeft op proceskostenvergoeding.

5.6.

De wijze van procederen van de gemachtigde van belanghebbende roept bij het Hof vragen op. Het indienen van een bezwaarschrift onder het aanvoeren

van een grond die geen enkele relatie heeft met de feiten, het in deze en in een reeks van andere zaken in de bezwaarfase verzenden van e-mails met betaalbewijs op een wijze waarop deze de heffingsambtenaar niet bereiken, en het niet reageren op een e-mail waarin erop wordt gewezen dat hij nog geen bewijs heeft geleverd, roepen het beeld op dat de gemachtigde van belanghebbende er bewust op uit is een beroepsprocedure uit te lokken om - eerst dan - met het bewijs te komen in de verwachting een proceskostenveroordeling in de wacht te kunnen slepen. Dergelijk handelen kwalificeert als kennelijk onredelijk gebruik van procesrecht. Mocht dit beeld in andere zaken van deze gemachtigde bevestigd worden dan kan dit ertoe leiden dat het Hof de desbetreffende belanghebbende – aan wie dergelijk gedrag moet worden toegerekend – in de kosten van de heffingsambtenaar zal veroordelen.

Slotsom

5.7.

Het vorenstaande leidt tot de slotsom dat het hoger beroep van belanghebbende ongegrond is. De uitspraak van de rechtbank dient te worden bevestigd.

6Kosten

Een veroordeling in de kosten in verband met de behandeling van het hoger beroep op de voet van artikel 8:75 van de Algemene wet bestuursrecht in verbinding met artikel 8:108 van die wet vindt niet plaats.

7Beslissing

Het Hof bevestigt de uitspraak van de rechtbank.

Noot

Uitgangspunt is dat als intrekking van een beroep plaatsvindt omdat de belanghebbende alsnog geheel of gedeeltelijk in het gelijk wordt gesteld

door het bestuursorgaan, een proceskostenvergoeding wordt toegekend (art. 8:75a Awb). Van deze hoofdregel mag echter worden afgeweken als het instellen van dat beroep kennelijk en uitsluitend voortvloeide uit het verwijtbaar handelen van die belanghebbende. Het hof beslist dat zich in dit geval een dergelijke uitzondering voordoet. In de bezwaarfase is het bewijs waaruit bleek dat parkeerbelasting was betaald, door belanghebbendes gemachtigde aan een no-reply e-mailadres gestuurd. Toen in beroep het bewijs alsnog bij de heffingsambtenaar terechtkwam, is de naheffingsaanslag alsnog vernietigd. Nu evident is dat een 'no-reply e-mailadres' niet bedoeld is voor het toezenden van bewijs is de noodzaak tot het instellen van beroep uitsluitend te wijten aan dit handelen. Deze gedragingen worden terecht aan belanghebbende toegerekend. Het hof gaat vervolgens nog een stap verder door vraagtekens te zetten bij de wijze van procederen van de gemachtigde. De combinatie van het indienen van een onvoldoende onderbouwd bezwaar, het hierna toezenden van bewijs naar een 'no-reply e-mailadres' en het vervolgens ook negeren van een herinnering van de gemeente wekt bij het hof om begrijpelijke redenen de indruk dat bewust wordt aangestuurd op een beroepsprocedure "in de verwachting een proceskostenveroordeling in de wacht te kunnen slepen" (r.o. 5.6.). Kennelijk onredelijk gebruik van procesrecht, aldus het hof. Een dergelijke handelwijze kan in toekomstige gevallen zelfs aanleiding geven om belanghebbende in de proceskosten van het bestuursorgaan te veroordelen, zo geeft het hof de gemachtigde mee.

R.T. Wiegerink